

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdlila a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **J. P.**, proti žalovanému: **Magistrát města Kladna**, se sídlem nám. Starosty Pavla 44, Kladno, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 6. 2006, č. j. Výst. 1057/06/Če/330, a ze dne 31. 7. 2006, č. j. Výst. 3443/06/Če/330, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 18. 9. 2008, č. j. 44 Ca 136/2007 - 78,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) svou kasační stížností napadá usnesení Krajského soudu v Praze č. j. 44 Ca 136/2007 - 78 ze dne 18. 9. 2008, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti v záhlaví označeným rozhodnutím žalovaného.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovateli doručeno dne 2. 10. 2008. Dále ze spisu vyplývá, že kasační stížnost stěžovatel podal dne 6. 10. 2008. Protože stěžovatel nebyl při podání kasační stížnosti zastoupen advokátem, krajský soud dne 8. 10. 2008 stěžovatele usnesením č. j. 44 Ca 136/2007 - 87 vyzval, aby předložil plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 16. 10. 2008. Stěžovatel na toto usnesení reagoval žádostí o ustanovení advokáta. Krajský soud tuto žádost stěžovatele usnesením ze dne 20. 12. 2008, č. j. 44 Ca 136/2007 - 103, zamítl. Toto usnesení poté bylo potvrzeno dne 30. 4. 2009 Nejvyšším správním soudem pod č. j. 6 Ads 6/2009 - 115 (byla zamítnuta kasační stížnost stěžovatele). Krajský soud proto stěžovatele usnesením ze dne 10. 6. 2009, č. j. 44 Ca 136/2007 - 122, opětovně vyzval, aby si pro řízení o kasační stížnosti zvolil advokáta a doložil plnou moc k zastupování. Stěžovatel do dnešního dne tuto výzvu soudu nesplnil, na výzvu pouze reagoval přípisem, v němž argumentuje

obdobným způsobem, jakým argumentoval již v řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o neustanovení advokáta.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), nicméně nesplňuje jinou podmínku řízení o kasační stížnosti, neboť není zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být totiž stěžovatel zastoupen advokátem. Tato podmínka neplatí pouze v případě, má-li stěžovatel sám, nebo jeho zaměstnanec či člen, který ho zastupuje nebo za něj jedná, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nedostatek podmínky řízení v podobě absence povinného právního zastoupení je nedostatkem odstranitelným. Podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. platí, že v případě, že kasační stížnost nemá všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. O odstranění vad tímto způsobem se postará podle ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. předseda senátu krajského soudu, proti jehož rozhodnutí kasační stížnost směřuje.

Jak již bylo výše uvedeno, krajský soud vyzval stěžovatele k doplnění kasační stížnosti usnesením ze dne 10. 6. 2009, které bylo prokazatelně stěžovateli doručeno dne 17. 6. 2009. Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená výzvou počala běžet dnem následujícím po dni doručení, tj. 18. 6. 2009. Podle odstavce druhého téhož ustanovení lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli, nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den (§ 40 odst. 3 s. ř. s.). Lhůta měla tedy končit dne 17. 7. 2009. Stěžovatel do tohoto data a ani později kasační stížnost podle výzvy soudu nedoplnil, tedy nepředložil plnou moc zvoleného advokáta.

Pokud se stěžovatel dovolává tolerance Nejvyššího správního soudu vůči absenci právního zastoupení na základě judikatury, pak nutno uvést, že Nejvyšší správní soud připouští absenci právního zastoupení pouze u kasačních stížností brojících proti rozhodnutím ve věci žádosti o ustanovení advokáta; o takový případ v projednávané věci nejde.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti usnesení krajského soudu odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písmo a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., neboť nebyly splněny podmínky řízení a přes výzvu soudu nebyly odstraněny, takže nelze v řízení pokračovat.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu - kasační stížnosti - nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. listopadu 2009

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně

senátu